
COMMUNICATION WITHIN THE OUTDOOR EDUCATION ACTIVITIES CONTEXT

Moldovan Elena^{1*},
Enoiu Răzvan Sandu²,
Zinnes Anca G.³

^{1,2}Transilvania University of Braşov, Colina street / 1, Romania
³Addiction Treatment Centre, Suburban Hospital, Maryland, USA

Keywords: *forms of communication, outdoor education activities*

Abstract

This paper tries to carry out a study that approaches the problem of communication in the outdoor education activities context. The paper sets out to accomplish a study that regards the role and forms of communication and has the final objective of improving communication within all its aspects through exercises that presume resolving certain tasks that must be well understood and involve an adequate communication between the participants. The purpose of this research is the role and forms of communication as acquisitions within the non-formal context, through an efficient communication. The study regarding the methodology behind the youngsters' forms of communication within the outdoor education activities presents a sequence of well-known strategies and develops a synthesis for an optimal strategy that might diminish the risk of certain side-slips in doing these kinds of activities. During this research, one has noticed that communication has made it possible the correct identification, acknowledgement and usage of different kinds of needs and stimulants for orienting the student's behavior to performance and satisfaction. It has contributed to the installment of correct and efficient relationships, understanding and mutual acceptance between colleagues. It has contributed to the installment of correct and efficient relationships, understanding and mutual acceptance between colleagues.

1. Introduction

The formative orientation of the contemporary education and the continuous forming of youngsters in resolving such a challenge represent benchmarks of the contemporary educational system, which, through the right promotion of diversifying the forms of education and pragmatically knowing the pedagogical phenomena, represents the drive in choosing the means and instruments for achieving the formative purpose. In this sense, a very important part from knowing to applying is approaching the non-formal education from the perspective of the outdoor education activities, an operation destined to offer necessary information in finding the essence within this phenomenon, which has a quite large applicative domain and which

* E-mail: e.moldovan@unitbv.ro

entails actualized efficiency to what new educational orientate needs are concerned. Practicing non-formal education at a rapport level between the formatters that carry out the educational process needs a rational basis that might generate the effort of using certain marked forms and means of correcting communication, being, in the same time, a success factor in the cognitive forming and education. The pragmatic value of communication within the outdoor education activities follows, firstly, the formatters that give it functionality, and, secondly, the ones who become passionate for these activities that give out functionality to what educating and forming young people are concerned. Communication, as a phenomenon that produces and reproduces through the materialization of talks, interpretations, explanations, conceptual definitions etc. needs a practical foundation that falls in the hands of the formative basis of the non-formal education. The imperatives of practical pedagogy in using communication become an interest matter for researchers and pedagogical praxis. By reporting these considerations to the contemporary education, we can establish the necessity of defining communication, by emphasizing the way in which this notion of language and competence must be understood in organizing certain outdoor education activities from the factual point of view. Thus, there is an intention to prove the truth behind the idea that communication is the one factor that facilitates the pedagogical relationship and directly contributes to the youngsters' personal and interpersonal development (Iacob, & Iacob, 2008). Presently, capitalizing communication within outdoor education activities has not become a benchmark, a fact that marginalizes the structure of professional image and the assignment of grades for each action, stage, and formative course, level of competences and usage of correct pedagogical language that has a relevant formative impact (Chiru, 2003).

The outdoor education activities represent the physical or intellectual competition, presuming a spontaneous or organized participation, the expression of certain means that form social relationships or impose *competitive* results at any level (Candea, 1993). The module dedicated to the relation between non-formal education, communication structures and outdoor education activities concentrate on the analysis of a relationship that comes to the attention of formatters more and more. Due to the media boom of the last decades, due to the increase of informative and formative stimuli from the extracurricular environment, which, inevitably, tend to slip away, from the teacher's control, and, as importantly, from the family's control, the relationship between school and education (seen as a sum of knowledge, competences and behaviors) acquired by young people outside school, must be taken into account when the didactical endeavors are being planned. In other words, the youngsters' acquisitions in the communication domain directly affect the didactical *modus operandi*. Thus, a first conclusion is related to the fact that the outdoor education instructor must use the possible sources of communication as efficiently as possible. First of all, the appeal to the previous acquisitions are relevant both from the social and cultural point of view. These can offer "shortcuts" for the instructor's endeavors, but also a check point and subsidiary a correction of these previous acquisitions within the personal and interpersonal communication.

Etymologically speaking, the concept of "communication" comes from the

Latin language: *communico, are, avi, atum* meaning the action of doing something, of sharing something with someone (Dinu, 2000).

Through communication one understands any transmission of information, ideas and emotions from one social entity (person, human group, and collectivity) to another by messages.

There is communication every time a social entity can affect another one and every time one can modify its reactions by transmitting information and not a direct action. Knowing the characteristics of the forms of communication has quite an importance nowadays being tied to the necessity of transmitting information for an efficient progress of the activities within the non-formal education, for instructing and education youngsters as well as for projecting certain means and measures for developing their personalities and integrating them in the professional and social framework. It is common knowledge that communication within a group must become a subject especially from the formatter's point of view (Chelcea, Ivan, Chelcea, 1995).

An outdoor education activity also has a management nuance and as the instructor cannot do anything only through gestures and written messages, the same thing happens to outdoor education activities if one does not rely on a well put and eloquent verbal communication through which information can be correctly received by the participants.

This paper tries to carry out a study that approaches the problem of communication in the outdoor education activities context. Forming young people's personalities must constitute a main preoccupation of educational factors by molding the entire psychological and physical activity of a certain youngster as well as the behaviors in social contexts.

The study regarding the methodology of the forms of communication within outdoor education activities presents a sequence of well-known strategies and develops a synthesis for an optimal strategy that might diminish the risk of certain side-slips in doing these activities.

Taking into account that non-formal education, together with formal education, represents a factor in forming and preparing the young generation, the social role of non-formal education grows increasingly, not only in ensuring the development of the youngsters' multiple personalities but also in preparing their involvement in the social life. In order to respond to these requests one shall emphasize the usage of certain means destined to ensure the most efficient development of communication and to influence in a positive way the outdoor education activities. In achieving the set out purpose one has started from the existent correlations between the outdoor education activities in the non-formal context and the intellectual development through the checking point of certain possible ways of intervention that might indirectly sustain the process of communication (Marinescu, 2002).

The paper wants to carry out a study regarding the role and forms of communication and has as final objective the improvement of communication in all its aspects through exercises that presume the resolving of certain tasks that must be well understood and that involve an adequate communication between participants.

Work hypothesis: one presumes that through knowing certain techniques of communication and assimilating such skills the young participants can be helped in improving their communicational competences, in receiving much more easily the transmitted information and tasks becoming more efficient in resolving their problems, thus smoothing the personal, social and educational development.

Outdoor education activities and communication focus on the double relation that becomes active between communication as essentially an activity of relationship and knowledge and solving activities with precise tasks that can successfully speculate communication situations and techniques.

In carrying out the study in cause 48 subjects participated, 40 boys and 8 girls, all III year students of Physical Education and Mountainous Sports Faculty, PES. They followed in 2 stages theoretical activities of outdoor education activities and practical and methodical activities within the same field that allowed us to do the study on the communication segment between the analyzed subjects.

2. Material and methods

Through the practical research of communication, we wanted to identify the communicational deficiencies depending on the undergone activities. In order to ensure the conditions for studying the level of communication amongst students, two tests have been applied:

1. Testing the level of communication which purpose was to evaluate the speaker in front of the receiver. This test comprised a number of 8 questions to which the students answered with a simple yes or no.

2. A diagnosis test that identifies the extreme communication styles: “blaming one self” and “solving the problem on your own”. It comprised a number of 12 questions, the students evaluating the degree in which the affirmation of the questions corresponded to their reality through a 5 value scale:

Questions:

1. During a conversation I quickly develop an opinion and a judgement of value.	1 2 3 4 5 B R
2. I share my feelings with others.	1 2 3 4 5 B R
3. I discuss problems, not people.	1 2 3 4 5 B R
4. I analyze the other's motives and motivations.	1 2 3 4 5 B R
5. I use a clear and precise language.	1 2 3 4 5 B R
6. I reach decisions before talking to someone.	1 2 3 4 5 B R
7. I encourage the speaker to talk feelings and emotions.	1 2 3 4 5 B R
8. I am open to receiving any information.	1 2 3 4 5 B R
9. I ask the questions in a way that asks for the speaker's agreement (isn't it right that...)	1 2 3 4 5 B R
10. Most of the time I do the talking.	1 2 3 4 5 B R
11. I ask the questions in a way that asks for the description of events.	1 2 3 4 5 B R
12. The speaker feels the need to defend his position in front of me.	1 2 3 4 5 B R

Value scale:

- 1= to a very small extent
 2= to a small extent
 3= to a certain extent
 4= to a great extent

Table 1 *The results of the questionnaire investigation on the students Testing the level of communication for evaluating the value of communication in front of the receiver – initial and final testing*

Nr. crt.	Question content	Response variations	Responses Initial Testing		Responses Final Testing	
			Number	Percentage	Number	Percentage
1	I feel comfortable in relational situations	Yes, I am communicative	15	31,25 %	40	83,33%
		No, I am not communicative	33	68,75%	8	16,66%
2	I look at the speaker without hesitation	Yes, I look the speaker in the eye	21	43,75%	31	64,58%
		No, I don;t look the speaker in the eye	27	56,25%	17	35,41%
3	I speak quite loud and clear	Yes, I am able to communicate	12	25%	36	75%
		No, I am not able to communicate	36	75%	12	25%
4	Body language and physionomy are positive and firm	Yes, people see me when i talk	23	47,91%	29	60,41%
		No, people don't see me when i talk	25	52,08%	19	39,58%
5.	I relate physically, not only verbally without hesitation	Yes, I am appreciated	19	39,58%	36	75%
		No, I am not appreciated	29	60,42%	12	25%
6.	I initiate dialogue by stimulating integration	Yes, we become friends agter the dialogue	16	33,33%	40	83,33%
		No, we don't become friends after the dialogue	32	66,66%	8	16,66%
7	I check the level of perception and understanding	Yes, I let myself be fooled	34	70,83%	9	18,75
		No, I don't let my self be fooled	14	29,16%	39	81,25
8	I quantify the relational rappoint: message/reception	Yes, I give grades	35	72,91%	30	62,50%
		No, I don't give grades	13	27,08%	18	37,50%

3. Results and Discussions

The results of the questionnaire investigation on the students regarding the evaluation of communication level in front of the receiver

A. To what the emitter's behavior is concerned

The results of the initial testing show that in the emitter-receiver relationship, seldom, we are not capable to choose the right words to show what we feel. One notices that, for different people, the same word can have different senses. Thus, to the 8 question the majority of the emitters responded negatively in relation to the receivers' messages. A first cause lays in hiding feelings and thoughts. This means that one of the main reasons for defective communication is the habit to make assumptions, to guess. This happens because a person's thoughts and feelings are usually well hidden, hence not directly observed as behaviors.

B. To what the receiver's behavior is concerned

The results of the initial testing show that the receiver's attention can easily be distracted. The majority of subjects responded negatively to the majority of the questions showing that when the emitter speaks, a lot of receivers are inattentive. One of the motives for being inattentive (the same motive can be for being attentive) is that people think faster than they speak. While listening, we have a lot of free time to think. A small average of speaking is between 125-150 words per minute. This average is small and slow for the ear and brain, organs that can process almost 4 times quicker and longer. More often than enough, the receivers react in ways in which, according to researchers, things can lead up to the blockage of communication, increasing the emotional distance between people and decreasing the efficiency of solving problems.

The results of the final testing show that when people are driven by their emotions to such an extent they have absolutely no logic or will or cannot have any influence whatsoever, they can become aware of acting in their disadvantage and of others. In such situations, they choose a more open and efficient communication that helps them quite a lot.

Table 2 *The results of the questionnaire investigation on students
Diagnosis test of evaluation of the personal style of oral communication*

Nr. question	B (blaming style)	R (problem solving style)	B (blaming style)	R (problem solving style)
1.	30	18	19	29
2.	31	17	17	31
3.	29	19	19	29
4.	34	14	14	34
5.	25	23	23	25
6.	31	17	17	31
7.	21	27	27	21
8.	22	26	26	22
9.	19	29	29	19
10.	34	14	14	34
11.	36	12	12	36
12.	25	23	23	25

The fact that the majority of subjects responded affirmatively to the questions show that they had reactions that eliminated the blockage of communication.

Interpreting the results of the questionnaire investigation on students regarding the diagnosis test of evaluating the personal style of oral communication

The present test wants to approach the personal style of oral communication during the activities with an emphasis on the way in which the communication of each student influences the behaviors of others. The analytical endeavor has been structured on verifying the results of the communication and the relations with others, from two points of view:

- Generating an unproductive atmosphere;
- Generating certain situations of informing-conducting when solving problems.

The purpose of structuring the analytical endeavor on these two directions bared in mind the need to offer a clarity to the way of communication and the main aspects that came of analyzing the group's verbal communication.

Through communication, each student created his/hers own reality, but each one can have very different perceptions, thus, very different realities. These differences seldom lead to misunderstandings and conflicts. To the initial testing, certain students could not choose the right words for what they wanted to express. One noticed that by choosing the answers to the 12 questions, the idea that for some students the same word had different senses becomes very clear. One of the reasons for a defective communication is the habit of making assumptions, of guessing. We can easily notice a person's behavior, we can hear the words and see the actions, but we can only assume, we can only imagine what those words and actions really mean, what thoughts and feeling lay behind. A person's feelings and thoughts are often hidden, hence not directly observable as behaviors. By doing and selecting the most efficient means for each student, there has been quite an improvement of the individual communication performances generated by the necessity of solving tasks through communication.

4. Conclusions

The data obtained from this study has led us to these ideas:

- The research has proven that the way of communication can influence the achievement of outdoor education. The data have been the basis of some questionnaire investigations that identified the means of communication that the students use and the means with which the selected programs of outdoor education can indeed influence communication.

The methodology of skill development has been determined by the psychological and pedagogical characteristics of the instructors and the individual characteristics of the participants.

The effect of these activities mostly depends on ensuring the

communication framework and context, creating a favorable and affectionate climate for improving communication skills in instructor-student relationship, diversifying the activities and sustaining the superior motivation of the student in the non-formal educational process by satisfying the need of feeling useful.

Analyzing the way student communicate through observations taken out of the research, one can say the following:

The results of the final testing show that when people are driven by their emotions to such an extent they have absolutely no logic or will or cannot have any influence whatsoever, they can become aware of acting in their disadvantage and of others. In such situations, they choose a more open and efficient communication that helps them quite a lot. The fact that the majority of subjects responded affirmatively to the questions show that they had reactions that eliminated the blockage of communication.

Communication has made correct identification, knowledge and usage of different kinds of needs and stimuli possible by orientating the behavior of students towards performance and satisfactions. It has contributed to building correct and efficient relationships, understanding and mutual acceptance between colleagues. From the students' responses one notices that most of the times receiving messages has been done automatically, understanding their task as in transmitting more and not accepting, the situation shifting at the final testing. The success of the communication depended on the adequacy of the content and the way in which the message has been expressed having the perception and understanding capacity of students. Thus, one has managed to move from the blaming style communication to the solving your problems communication.

References

1. CANDEA, R. (1993). *Comunicarea manageriala*, București: Edit. Expert, pp.56-57.
2. CHIRU, I. (2003). *Comunicarea interpersonală*, București: Edit Tritonoic, pp.112-115.
3. CHELCEA, S., IVAN, L., CHELCEA, A. (1995). *Comunicarea*, București: Edit. Știința și Tehnică, pp-134-135.
4. DINU, M. (2000). *Comunicarea*. București: Edit. Algos, pp.67-71.
5. IACOB, I., IACOB, M. R. (2008). *Comunicarea în Sport*, Iași: Edit. Demiurg, pp.89-91.
6. MARINESCU, V. (2002). *Efectele comunicării*, București: Editura Tritonic, pp.134-135.

COMUNICAREA ÎN CONTEXTUL ACTIVITĂȚILOR DE OUTDOOR EDUCATION

Moldovan Elena¹,
Enoiu Răzvan Sandu²,
Zinnes Anca G.³

^{1, 2} *Universitatea Transilvania din Brașov, Stada Colinei / 1 România / 1, Romania*

³ *Addiction Treatment Ceneter, Suburban Hospital, Maryland, USA*

Cuvinte cheie: *comunicare, activități de outdoor education*

Rezumat

Prin prezenta lucrare am încercat să realizăm un studiu care abordează problematica comunicării în contextul activităților de outdoor education. Lucrarea își propune să realizeze un studiu privind rolul și formele de comunicare și are ca obiectiv final îmbunătățirea comunicării sub toate aspectele ei prin exerciții ce presupun rezolvarea unor sarcini care trebuie bine înțelese și care implică o comunicare adecvată între participanți. Scopul acestei cercetări vizează rolul și formele de comunicare ca achiziții prin intermediul contextului non-formal, pe temeiul unei comunicări eficiente. Studiul privind metodologia legată de formele de comunicare a tinerilor în cadrul activităților de outdoor education prezintă o suită de strategii cunoscute și încearcă o sinteză pentru o strategie optimă care ar diminua riscul unor derapaje în desfășurarea activităților. În urma cercetării întreprinse, s-a constatat că, comunicarea a făcut posibilă identificarea, cunoașterea și utilizarea corectă a diferitelor categorii de nevoi și stimulente pentru orientarea comportamentului studenților spre performanță și satisfacții. A contribuit la instaurarea relațiilor corecte și eficiente, de înțelegere și acceptare reciprocă între colegi.

1. Introducere

Orientarea formativă a învățământului actual și formarea continuă a tinerilor în vederea realizării acestui deziderat sunt un cadru de referință al sistemului educațional actual, care, prin promovarea ideii de diversificare a formelor de educație și cunoaștere pragmatică a fenomenelor pedagogice, reprezintă imboldul în alegerea mijloacelor și instrumentelor pentru atingerea scopului formativ (Birch, 2001). În acest sens, un rol important în trecerea de la cunoaștere la aplicare îl reprezintă abordarea educației non-formale din perspectiva activităților de outdoor education, operație destinată de a oferi o informație necesară în vederea esențializării acestui fenomen, care are un domeniu aplicativ destul de larg și care necesită valorificări actualizate din perspectiva noilor orientări în educație. Practica educație non-formale la nivel de raporturi între formatorii care realizează procesul educațional are nevoie de o bază rațională, care să genereze efortul de utilizare a unor forme și mijloace marcate de corectitudine în comunicare, fiind, în același timp, și un factor al succesului în învățarea și formarea cognitivă. Valoarea pragmatică a comunicării în cadrul activităților de outdoor education se raportează, în primul rând, la formatorii, care îi conferă funcționalitate și, în al doilea rând, la cei care devin pasionați de aceste activități care îi conferă utilitate de pe pozițiile

necesităților educației și formării tinerilor (Candea R, Candea D, 1993). Comunicarea, ca fenomen care se produce și se reproduce prin materializare în discuții, interpretări, explicații, precizări conceptuale etc., are nevoie de o fundamentare în sensul importanței practice care îi revine în baza temeiului formativ ale educației non-formale. Imperativele pedagogiei practice în utilizarea comunicării devin domeniu de interes al cercetărilor, al praxisului pedagogic. Prin raportarea acestor considerații la specificul învățământului actual, putem stabili necesitatea definirii comunicării, precizând cum trebuie înțeleasă noțiunea de limbaj și de competență în organizarea unor activități de outdoor education din perspectivă acțională. Este deci o intenție de a demonstra adevărul ideii că comunicarea este factorul care facilitează relația pedagogică și contribuie în mod direct la dezvoltarea personală și interpersonală a tinerilor. Actualmente, valorificarea comunicării în activitățile de outdoor education nu a devenit un cadru de referință, fapt care marginalizează structurarea imaginii profesionale și atribuirea de calificative pentru fiecare acțiune, stagi, curs de formare în aspectul nivelului de competențe, de utilizare a unui limbaj pedagogic corect, care are un impact formativ relevant (Chiru I. 2003).

Activitățile de outdoor education reprezintă întrecerea fizică, ori intelectuală, presupunând o participare spontană sau organizată, expresie a unor mijloace, care formează relații sociale, sau care impune rezultate *competitive* la orice nivel. Modulul dedicat relației dintre educația non-formală, structurile de comunicare și activitățile de outdoor education se concentrează pe analiza unei relații care se impune din ce în ce mai mult atenției formatorilor. Datorită exploziei mediatice din ultimele decenii, a creșterii stimulilor informative și formativi din mediul extern școlii și care scapă, inevitabil, controlului sau selecției profesorului și, la fel de important, al familiei, relația dintre școală și educația (privită ca sumă de cunoașteri, competențe și comportamente) dobândită de tineri în afara școlii, trebuie luată în considerare atunci când demersurile didactice sunt planificate. Altfel spus, achizițiile tinerilor în domeniul comunicării afectează direct *modus operandi* didactic în interiorul acesteia (Chelcea S, Ivan L, Chelcea A, 1995). O primă concluzie este, astfel, legată de faptul că instructorul de outdoor education trebuie să utilizeze posibilele surse de comunicare cât mai eficiente. În primul rând, apelul la achizițiile anterioare și relevante social și cultural ale tinerilor. Aceasta pot oferi „scurtături” pentru demersurile instructorului, dar și o verificare și, (în subsidiar) corectare a acestor achiziții anterioare în domeniul comunicării intrapersonale și interpersonale.

Conceptul de „comunicare”, din punct de vedere etimologic, provine din latină: *communico, are, avi, atum* semnificând acțiunea de a face ceva comun, de a împărtși cu cineva, de a împărtăși (Marinescu V, 2002).

Prin comunicare se înțelege orice transmitere a informațiilor, ideilor și emoțiilor de la o entitate socială (persoană, grup uman, colectivitate) la alta prin intermediul mesajelor. Există comunicare ori de câte ori o entitate socială poate afecta o alta și modifica reacțiile acesteia prin transmiterea unei informații, și nu printr-o acțiune directă.

Cunoașterea caracteristicilor formelor de comunicare capătă astăzi o importanță deosebită, ea fiind legată de necesitatea de a transmite informațiile

necesare pentru o derulare eficientă ale activităților în cadrul educației non-formale, pentru instruirea și educarea tinerilor, precum și pentru proiectarea unor mijloace și măsuri în vederea dezvoltării personalității lor și a integrării lor profesionale și sociale. Este de la sine înțeles faptul că, comunicarea informațiilor în cadrul grupului trebuie să devină un subiect, mai ales din prisma formatorilor. (Iacob I, Iacob M. R, 2008).

O activitate de outdoor education are și o tentă de manageriat și așa cum instructorul nu poate face nimic numai prin gesturi sau prin mesaje scrise, la fel, în activitățile de outdoor education trebuie să ne bazuim pe o foarte bună și elocventă comunicare verbală prin care informațiile noastre să ajungă să fie receptate corect de participanți.

Prin prezenta lucrare am încercat să realizăm un studiu care abordează problematica comunicării în contextul activităților de outdoor education. Formarea personalității tinerilor trebuie să constituie o preocupare principală a factorilor educaționali, prin modelarea întregii activități psihice și fizice ale tinerilor și a conduitei acestora după relațiile sociale și după cerințele vieții sociale.

Studiul privind metodologia legată de formele de comunicare a tinerilor în cadrul activităților de outdoor education prezintă o suită de strategii cunoscute și încearcă o sinteză pentru o strategie optimă care ar diminua riscul unor derapaje în desfășurarea activităților.

Scopul acestei cercetări vizează rolul și formele de comunicare ca achiziții prin intermediul contextului non-formal, pe temeiul unei comunicări eficiente.

Având în vedere că educația non-formală constituie alături de educația formală, un factor în formarea și pregătirea tinerei generații, crește nemijlocit și rolul social al educației non-formale, nu numai în asigurarea unei dezvoltări ale personalității multiple ale tinerilor dar și pregătirea lor pentru integrarea lor în viața socială. Pentru a răspunde acestor cerințe se va pune accent deosebit pe utilizarea unor mijloacelor menite să asigure dezvoltarea cât mai eficientă a comunicării și care să influențeze la rândul ei, pozitiv derularea activităților de outdoor education. În vederea realizării scopului propus s-a pornit de la corelațiile existente între derularea activităților de outdoor education în contextul non-formal și dezvoltarea intelectuală pentru verificarea unor posibile căi de intervenție care să susțină indirect procesul de comunicare.

Lucrarea își propune să realizeze un studiu privind rolul și formele de comunicare și are ca obiectiv final îmbunătățirea comunicării sub toate aspectele ei prin exerciții ce presupun rezolvarea unor sarcini care trebuie bine înțelese și care implică o comunicare adecvată între participanți.

Ipoteza de lucru: se presupune că prin cunoașterea unor tehnici de comunicare și însușirea unor deprinderi în domeniu pot ajuta tinerii participanți, la îmbunătățirea competențelor comunicaționale, la recepționarea mai ușor a informațiilor și sarcinilor transmise, devenind mai eficienți în rezolvarea acestora, facilitându-se în acest fel dezvoltarea personală, socială și educațională.

Comunicare și activitățile de outdoor education se focalizează pe dubla relație care se instituie între comunicare ca activitate esențialmente de

relaționare și cunoaștere și rezolvarea activităților cu sarcini precise care să speculeze cu succes situațiile de comunicare și tehnicile de comunicare.

În realizarea studiului au fost cuprinși 48 de subiecți, din care 40 băieți și 8 fete, studenți, anul III, ai Facultății de Educație Fizică și Sporturi Montane, specializarea, EFS. Ei au urmat în două etape, activități teoretice și respectiv practico-metodice de outdoor education care ne-au permis studiul din prezentul articol pe segmentul de comunicare între subiecții analizați.

Prin cercetarea practică a modului de comunicare, am urmărit să identificăm deficiențele comunicaționale în funcție de activitățile desfășurate

2. Material și metode

Pentru asigurarea condițiilor în vederea studierii nivelului de comunicare în rândul studenților au fost aplicate două teste:

1. Testarea nivelului de comunicare care a avut ca scop evaluarea acesteia în fața receptorului.

Acest test a cuprins un număr de 8 întrebări la care studenții au răspuns prin da și nu.

2. Test-diagnostic de identificare a stilurilor de comunicare extreme: de „blamare” și de „rezolvare de probleme”. A cuprins un număr de 12 întrebări, studenții evaluând gradul în care afirmația întrebărilor corespundea realității lor prin 5 scale de valori:

Întrebările:

1. În timpul unei conversații îmi formează repede o părere și o judecată.	1 2 3 4 5 B R
2. Îmi împărtășesc sentimentele și altora.	1 2 3 4 5 B R
3. Discut despre probleme, nu despre persoane.	1 2 3 4 5 B R
4. Analizez motivele și motivațiile celuilalt.	1 2 3 4 5 B R
5. Folosesc un limbaj clar și precis.	1 2 3 4 5 B R
6. Iau deciziile înainte de a discuta cu cineva.	1 2 3 4 5 B R
7. Încurajez interlocutorul să discute și sentimente, emoții, trăiri.	1 2 3 4 5 B R
8. Sunt deschis spre a primi orice informație.	1 2 3 4 5 B R
9. Pun întrebările într-o formă care cere acordul interlocutorului („nu-i așa că...”).	1 2 3 4 5 B R
10. În majoritatea timpului vorbesc eu.	1 2 3 4 5 B R
11. Pun întrebările într-o formă care cere descrierea evenimentelor.	1 2 3 4 5 B R
12. Interlocutorul simte nevoia să-și apere poziția în fața mea.	1 2 3 4 5 B R

Scalele de valori:

- 1 = în foarte mică măsură;
- 2 = în mică măsură;
- 3 = în oarecare măsură;
- 4 = în mare măsură;
- 5 = în foarte mare măsură.

Tabel 1 Rezultatele anchetei-chestionar asupra studenților
 Testarea nivelului de comunicare pentru evaluarea valorii comunicării în fața
 receptorului –testare inițială și finală

Nr. crt.	Conținutul întrebărilor	Variante de răspuns	Răspunsuri Testare inițială		Răspunsuri Testare finală	
			Număr	Procent	Număr	Procent
1	Mă simt confortabil in situații relaționale	Da, sunt sociabil	15	31,25 %	40	83,33%
		Nu sunt sociabil	33	68,75%	8	16,66%
2	Privesc fără rețineri interlocutorul	Da, mă uit în ochi celui cu care vorbesc	21	43,75%	31	64,58%
		Nu mă uit în ochi celui cu care vorbesc	27	56,25%	17	35,41%
3	Vorbesc destul de tare si clar	Da, reușesc să comunic	12	25%	36	75%
		Nu reușesc să comunic	36	75%	12	25%
4	Atitudinea corporala, fizionomia este pozitiva si ferma	Da, sunt reperat când vorbesc	23	47,91%	29	60,41%
		Nu sunt reperat când vorbesc	25	52,08%	19	39,58%
5.	Relaționez fizic nu numai verbal fără a avea rețineri	Da, sunt apreciat	19	39,58%	36	75%
		Nu sunt apreciat	29	60,42%	12	25%
6.	Inițiez dialogul cu stimularea integrării	Da, devenim prieteni în urma dialogului	16	33,33%	40	83,33%
		Nu devenim prieteni în urma dialogului	32	66,66%	8	16,66%
7	Verific nivelul percepției, al înțelegerii	Da, mă las păcălit	34	70,83%	9	18,75
		Nu mă las păcălit	14	29,16%	39	81,25
8	Cuantific raportul relațional: mesaj/recepție	Da, dau note	35	72,91%	30	62,50%
		Nu dau note	13	27,08%	18	37,50%

3. Rezultate și discuții

Rezultatele anchetei-chestionar asupra studenților privind testarea nivelului de comunicare pentru evaluarea valorii comunicării în fața receptorului.

A. În ce privește comportamentul emițătorului

Rezultatele testării inițiale arată că în relația emițător-receptor, adeseori nu suntem capabili să alegem cuvintele potrivite pentru ceea ce am dori să exprimăm. De remarcat că, pentru persoane diferite, același cuvânt poate să aibă sensuri diferite. Astfel la cele 8 întrebări marea majoritate a subiecților emitenți de mesaje au răspuns negativ la întrebările de relaționare în comunicarea cu receptorii mesajelor. O primă cauză e ascunderea sentimentelor și a gândurilor care face ca unul din motivele principale ale unei comunicări defectuoase să fie obiceiul de a face presupuneri, de a ghici. Aceasta pentru că gândurile și sentimentele unei persoane sunt deseori ascunse cu foarte mare grijă și, prin urmare, nu sunt observabile direct, așa cum sunt comportamentele.

B. In ce privește comportamentul receptorului Rezultatele testării inițiale arată că atenția receptorilor poate fi cu ușurință distrasă, majoritatea subiecților au dat răspuns negativ la majoritatea întrebărilor testului pentru că atunci când emițătorul vorbește, mulți receptori sunt neatenți. Unul dintre motivele care stau la baza unei ascultări neatente (aceiași motiv poate sta la baza unei ascultări atente) este acela că oamenii gândesc mai repede decât vorbesc. În timp ce ascultăm, avem mult timp liber pentru a ne gândi. O rată medie de vorbire este cuprinsă între 125-150 de cuvinte pe minut. Această medie este mică și înceată pentru ureche și creier, care pot procesa cam de patru ori mai mult și mai repede. Deseori, receptorii reacționează în moduri în care, potrivit cercetărilor, conduc la blocarea comunicării, la creșterea distanței emoționale între oameni și la descreșterea eficienței celorlalți de a rezolva problemele.

Rezultatele testării finale arată că atunci când oamenii sunt conduși de emoțiile lor de o așa manieră încât nici o logică sau voință nu pot avea vreo influență asupra lor, pot conștientiza că se comportă în detrimentul lor și al altora. În asemenea situații, aleg o comunicare mai deschisă și eficientă care îi ajută enorm. Faptul că majoritatea subiecților au răspuns afirmativ la întrebările testului arată că au avut reacții care au eliminat blocarea comunicării.

Rezultatele anchetei-chestionar asupra studenților

Tabel 3 Test-diagnostic de evaluare a stilului personal de comunicare orală

Nr. întrebare	B (stilul de blamare) Testare inițială	R (stilul de rezolvare a problemelor) Testare inițială	B (stilul de blamare) Testare finală	R (stilul de rezolvare a problemelor) Testare finală
1.	30	18	19	29
2.	31	17	17	31
3.	29	19	19	29
4.	34	14	14	34
5.	25	23	23	25
6.	31	17	17	31
7.	21	27	27	21
8.	22	26	26	22
9.	19	29	29	19
10.	34	14	14	34
11.	36	12	12	36
12.	25	23	23	25

Interpretarea rezultatele anchetei-chestionar asupra studenților privind testul **-diagnostic** de evaluare a stilului personal de comunicare orală Testul de față și-a propus abordarea stilului personal de comunicare orală ale studenților în timpul desfășurării activităților cu accent pe modul în care comunicarea fiecărui student a influențat comportamentul celorlalți. Demersul analitic a fost structurat pe verificarea rezultatele comunicărilor și relațiile cu cei din jur, din două puncte de vedere:

- generarea unei atmosfere neproductive;
- generarea unor situații de informare-dirijare și rezolvare de probleme

Scopul de a structura demersul analitic pe cele două direcții a avut în vedere dorința de a oferi claritate modului de comunicare și principalele aspecte care au rezultat în urma analizei comunicării verbale a grupului.

Fiecare student prin comunicare a creat propria sa realitate, dar fiecare poate avea percepții foarte diferite și deci, realități foarte diferite. Aceste diferențe cauzează adesea neînțelegeri și conflicte. La testarea inițială, au fost studenți care nu au fost capabili să aleagă cuvintele potrivite pentru ceea ce au dorit să exprime. De remarcat că, prin alegerea răspunsurilor la cele 12 întrebări, se distinge ideea conform căreia că pentru unii studenți, același cuvânt a avut sensuri diferite. Unul din motivele principale ale comunicării defectuoase s-a remarcat obiceiul de a face presupuneri, de a ghici. Putem observa cu ușurință comportamentul unei persoane, putem să îi auzim cuvintele și să îi vedem faptele, dar putem doar presupune, putem doar să ne imaginăm ce înseamnă cuvintele și faptele respective, ce gânduri și sentimente se ascund în spatele lor. Gândurile și sentimentele unei persoane sunt deseori ascunse cu foarte mare grijă și, prin urmare, nu sunt observabile direct, așa cum sunt comportamentele. Prin desfășurarea și selectarea celor mai eficiente mijloace prin care fiecărui student i s-a oferit posibilitatea să comunice cât mai mult, s-a realizat o îmbunătățire a performanțelor individuale de comunicare generate de necesitatea rezolvării sarcinilor prin comunicare.

4. Concluzii

Datele obținute din acest studiu, ne-au permis formularea următoarelor idei:

- cercetarea derulată în cadrul experimentului, a dovedit că modul de comunicare poate influența realizarea programelor de outdoor education. Datele obținute au stat la baza realizării unor anchete pe baza chestionarelor care să identifice modul de comunicare ale studenților și modul prin care programele selectate de outdoor education, pot influența comunicarea studenților.

Metodica dezvoltării abilităților de comunicare este determinată de particularitățile psiho-pedagogice ale instructorilor de outdoor și individuale ale participanților la aceste activități.

Randamentul acestor activități depinde în mare de asigurarea cadrului și contextelor de comunicare, crearea unui climat afectiv favorabil îmbunătățirii abilităților de comunicare în relația instructor, student, diversificarea activităților și susținerea motivației superioare a studentului în procesul educației non-formale prin satisfacerea nevoii de a se simți util.

Analizând modul de comunicare a studenților prin obiectivele cercetării, putem afirma următoarele:

1. Rezultatele testării finale arată că atunci când oamenii sunt conduși de emoțiile lor de o așa manieră încât nici o logică sau voință nu pot avea vreo influență asupra lor, pot conștientiza că se comportă în detrimentul lor și al altora. În asemenea situații, aleg o comunicare mai deschisă și eficientă care îi

ajuta enorm. Faptul că majoritatea subiecților au răspuns afirmativ la testarea finală, la întrebările testului privind comunicarea în fața receptorului, arată că au avut reacții care au eliminat blocarea comunicării.

Comunicarea a făcut posibilă identificarea, cunoașterea și utilizarea corectă a diferitelor categorii de nevoi și stimulente pentru orientarea comportamentului studenților spre performanță și satisfacții. A contribuit la instaurarea relațiilor corecte și eficiente, de înțelegere și acceptare reciprocă între colegi. Din răspunsurile studenților se observă că de cele mai multe ori receptarea mesajelor a fost făcută automat, înțelegând sarcina lor mai mult de a transmite și nu de a primi, situația schimbându-se la testarea finală. Reușita comunicării a depins de adecvarea conținutului și formei de exprimare a mesajului cu capacitatea de percepție, înțelegere a studenților. Astfel, s-a trecut de la comunicarea în care domina stilul de blamare la comunicarea bazată pe rezolvarea de sarcini..

Referințe bibliografice:

1. CANDEA, R. (1993). *Comunicarea manageriala*, București: Edit. Expert, pp.56-57.
2. CHIRU, I. (2003). *Comunicarea interpersonală*, București: Edit Tritonic, pp.112-115.
3. CHELCEA, S., IVAN, L., CHELCEA, A.(1995). *Comunicarea*, București: Edit. Știința și Tehnică, pp-134-135.
4. DINU, M. (2000). *Comunicarea*. București: Edit. Algos, pp.67-71.
5. IACOB, I., IACOB, M. R. (2008). *Comunicarea în Sport*, Iași: Edit. Demiurg, pp.89-91.
6. MARINESCU, V. (2002). *Efectele comunicării*, București: Editura Tritonic, pp.134-135.